

ת"פ (באר שבע) 20617-04-22 - מדינת ישראל נ' סרגיי אסטרקס- בעצמו ע"י

ת"פ (באר-שבע) 20617-04-22 - מדינת ישראל נ' סרגיי אסטרקס - בעצמו ע"י מחוזי באר-שבע
ת"פ (באר-שבע) 20617-04-22
מדינת ישראל

נגד

סרגיי אסטרקס - בעצמו ע"י

ב"כ עו"ד לימור הלל

בית המשפט המחוזי בבאר-שבע

[25.11.2024]

כבוד השופט אלון גביון

ע"י ב"כ עוה"ד רפאל אביב

גזר דין

1. הנאשם הורשע, על פי הודאתו בעובדות כתב אישום מתוקן, בשוד - עבירה לפי סעיף 402(א) לחוק העונשין,
התשל"ז - 1977.

כתב האישום והסדר הטיעון:

2. על פי עובדות כתב האישום המתוקן, בתאריך 31.3.22 סמוך לשעה 20:30, הנאשם הגיע לתחנת דלק "טן"
בצומת "עד הלום" באשדוד (להלן: "תחנת הדלק") במטרה לבצע שם שוד.

הנאשם תצפת על תחנת הדלק והבחין כי עובדות תחנת הדלק, ד.ק. ילידת 2.5.00 וה.מ. ילידת 17.12.03, שוהות
בסמוך למשרד תחנת הדלק (להלן: "ד.ק.", שתי העובדות יחד "המתלוננות" ו"המשרד").
בשלב מסוים הנאשם, בעודו עוטה מסכה על פניו ומחזיק חפץ חד בידו (להלן: "החפץ"), ניגש אל המתלוננות, דחף
את ד.ק. אשר הייתה באותה העת מחוץ למשרד, ודרש מהמתלוננות להיכנס פנימה.
בתוך המשרד הנאשם הפנה את החפץ כלפי המתלוננות ודרש מהן "להוציא את הכסף שיש עליהן" או מילים דומות
לאלה.

בעקבות חששן מהנאשם, המתלוננות הוציאו מתיקי מותן שהחזיקו על גופן, כסף מזומן בסך כולל של כ- 1450 ₪
ומסרו אותו לנאשם (להלן: "הכסף").

הנאשם שאל את המתלוננת האם יש כסף מזומן נוסף בקופה ומשנענה בשלילה, נמלט מהמקום כשהכסף ברשותו
והוא מתכוון לשלול אותו שלילת קבע.

3. בדיון שהתקיים ביום 21.05.23 הורשע הנאשם במסגרת הסדר טיעון אשר לא כלל הסכמה עונשית בין הצדדים,
ובהתאם לבקשת הצדדים התבקש שירות המבחן להגיש תסקיר לעונש בעניינו של הנאשם.

4. בדיון שהתקיים ביום 17.07.24 ובעקבות תסקירי שירות המבחן שהוגשו לתיק, הודיעו הצדדים כי באו בדברים
ביניהם והגיעו להסכמה כי יעתרו במשותף להטיל על הנאשם את העונשים הבאים:
א. 6 חודשי מאסר בפועל שירוצו בעבודות שירות ככל שהנאשם ימצא מתאים לכך.

ב. מאסר על תנאי לשיקול דעת בית המשפט.

ג. קנס כספי - הצדדים יהיו חופשיים בטיעוניהם ביחס לרכיב זה.

ד. פיצוי לנפגעות העבירה ע.ת.1 ו- ע.ת.2 - הצדדים יטענו ביחס לגובה הפיצוי.

5. לבקשת הצדדים התבקש הממונה על עבודות השירות להגיש חוות דעת בדבר התאמתו של הנאשם לרצות את
עונשו בדרך של עבודות שירות. בחוות דעת הממונה מיום 08.10.24 נמצא הנאשם מתאים לריצוי מאסר בעבודות
שירות במפעל חיים בירושלים.

6. בתחילת דיון הטיעונים לעונש שהתקיים ביום 27.10.24 הודיעה ב"כ הנאשם כי ההגנה מבקשת לחזור בה
מהסכמתה לענישה שהוצגה בדיון שהתקיים ביום 17.07.24, לאמץ את המלצות שירות המבחן ותחת רכיב עבודות
השירות לגזור על הנאשם צו מבחן ושל"צ.

ב"כ המאשימה נתן הסכמתו לחזרת ההגנה מההסכמה העונשית, אך הודיע כי בנסיבות העניין עותרת המאשימה לגזור
על הנאשם תשעה חודשי מאסר בפועל שירוצו בעבודות שירות.
תסקירי שירות המבחן:

7. בתסקיר שירות המבחן מיום 04.09.23 צוין כי במסגרת צו הפיקוח, בתאריך 18.08.22 שולב הנאשם בטיפול גמילה ארוך טווח בקהילה הטיפולית "בית אור אביבה". במהלך תקופת צו פיקוח המעצר שירות המבחן היה בקשר עם גורמי הטיפול במסגרת ביחס לקליטתו והסתגלותו למסגרת והשתתפותו בוועדות האבחון התקופתיות. בוועדת האבחון האחרונה מיום 03.04.23 סוכם על ידי רכזת הטיפול בקהילה כי הנאשם נמצא במקום חיובי בניהול קשריו עם אנשים בקהילה, ניכר כי רכש כלים להתמודדות מצבים מעוררי התנגדות. עם זאת, עדיין נוטה להיגרר לסיטואציות חברתיות בעייתיות המונעות ממנו להתקדם בהליך הטיפול. בנוסף הוסבר לנאשם כי עליו לשמור על עצמו במסגרת הקשר עם אמו אשר מנהלת קשרים זוגיים עם בני זוג מכורים ולהצבת גבולות בקשר עמה לצורך מניעת גרסיה במצבו.

עוד צוין בתסקיר כי ביום 03.09.23 דווח לשירות המבחן על ידי גורמי הטיפול במסגרת כי בשבועות האחרונים הנאשם הפר את הסדר בקהילה, מתקשה ביישום דרישות הקהילה ובהמשך ניהול חיי שגרה בקהילה טיפולית אשר כוללים חוקים ונהלים. כמו כן, צוין כי הוא נקלע לסיטואציות בהן מביע אמירות פוגעניות כלפי דיירים בקהילה, נוטה להיגרר למריבות עם דיירים חדשים וותיקים, יוצר כלפיו אנטגוניזם ומביע קשיים חברתיים משמעותיים. גורמי הטיפול בקהילה החליטו כי הם מיצו עם הנאשם את ההליך הטיפולי והוא לא יוכל להמשיך לשלב ההוסטל מחוץ לקהילה ובחסותה, ובהתאם לזאת הוחלט להפסיק את טיפולו במסגרת.

בהעדר חלופת מעצר הולמת אחרת שיכולה לצמצם את רמת הסיכון של הנאשם ולתת מענה למצבו ההתמכרותי, המליץ שירות המבחן על קיום דיון דחוף בעניינו.

8. בתסקיר שירות המבחן מיום 15.02.24, צוין כי החל מחודש ספטמבר 2023, בהמשך להחלטת ביהמ"ש מיום 27.09.23, שוהה הנאשם בהוסטל "בית שושן" בירושלים ועובד מזה כ-4 חודשים בבית העלמין הצבאי בהר הרצל. מתיאור מהלך חייו עולה כי נולד ברוסיה ועלה ארצה עם הוריו בהיותו בן 3 שנים, מאז מתגוררת המשפחה באשדוד. מדברי הנאשם עלה כי בהיותו כבן 5 שנים, הוריו התגרשו על רקע משבר העלייה. הנאשם סיים 12 שנות לימוד, התגייס לחיל השריון כלוחם ושירת שירות מלא. בתום השירות הצבאי החל לעבוד בתחום הטבחות. הנאשם דיווח על קשרים טובים וקרובים עם אמו, לעומת זאת ניתק הקשר עם אביו הביולוגי מגיל צעיר. הנאשם סיפר כי אמו נישאה בשנית ותיאר אלימות כלפיו וכלפי אמו אשר הוסתרה מהסביבה. לדבריו, אביו החורג היה מעורב בפלילים וכן התמודד עם צריכת חומרים ממכרים מסוג הרואין אליהם הנאשם נחשף לאורך השנים. האב החורג נפטר בשנת 2017, ככל הנראה ממנת יתר.

לעניין צריכת חומרים ממכרים, הנאשם מסר כי החל לצרוך סם מסוג "נייס גייס" לאחר שירות צבאי ותיאר שימוש אינטנסיבי. בהמשך החל לצרוך קנביס, אלכוהול, סמי הזיה וכן קוקאין ומתדון. לדבריו, לאורך 10 השנים האחרונות חלה התדרדרות במצבו האישי שגרמה להעמקת ההתמכרות. הנאשם שיתף כי חצי שנה טרם מעצרו, לקח הלוואה בשוק האפור על מנת להחזיר חובות שונים שהצטברו על סך של כ- 170,000 ₪. כיום מסר כי הצליח להסדיר התשלום בהוצאה לפועל וכן מצליח לעמוד בו.

שירות המבחן ציין התרשמותו כי הנאשם מכיר בבעיית ההתמכרות עמה הוא מתמודד, מביע תובנה ביחס להשלכות התנהגותו ההתמכרותית והמניעים לכך וכאמור נמצא בהליך טיפולי מחודש ספטמבר 2023.

ביחס לביצוע העבירה, הנאשם לקח אחריות מלאה לביצועה. מסר כי אינו זוכר את פרטי האירוע אך לעיתים חווה פלשביקים. תיאר כי פעל באופן אוטומטי בשבועות אשר קדמו לביצוע העבירה כאשר צרך סמים שונים ואלכוהול באופן אינטנסיבי. הנאשם הביע תחושות קשות נוכח מעורבותו בעבירה ותוצאותיה וכן הביע רגשות אשם וחרטה למעשיו ולפגיעתו במתלוננות.

לדבריו, עבר כברת דרך ארוכה ומשמעותית מאז ביצע העבירה. במסגרת ההליכים הטיפוליים בהם שולב למד איפוק, ויסות רגשי וכן פיתח יכולת התמודדות בקהילה במצבי תסכול. הנאשם הביע חששותיו מגזר הדין ומהשפעתו על ההליך הטיפולי האינטנסיבי בו מצוי. מסר כי בעקבות ההליך הטיפולי אותו עובר וקשריו הטובים עם גורמי הטיפול, שוקל לימודי הדרכה באמצעותם יוכל לסייע לאוכלוסייה מכורה ובכך להעניק חזרה לקהילה.

שירות המבחן העריך בתסקירו הסיכון לעבריינות והסיכוי לשיקום, ובמכלול השיקולים בא לידי מסקנה כי בהעדר טיפול ייעודי בתחום ההתמכרויות, קיים סיכון גבוה לביצוע עבירות דומות בעתיד.

להערכת שירות המבחן המשך שילובו של הנאשם במסגרת טיפולית מציבת גבול ומפקחת תתרום לחיזוק השינויים שערך בחייו לאורך השנים האחרונות. ניכר כי הנאשם מכיר את דפוסיו המכשילים וכיום שואף ליציבות בתחום הבין אישי, המשפחתי והתעסוקתי שתסייע לו להגביר תחושת הערך העצמי.

להערכת שירות המבחן ענישה בדמות עונש מאסר, בין אם ירוצה בפועל ובין אם ירוצה בעבודות שירות, יקטע את ההליך המשמעותי שעובר ויגביר חשיפה לאוכלוסייה עוברת חוק ומכורה באופן שיקשה על שמירה ושימור של הישגיו עד כה בטיפול. המשך ההליך הטיפולי שהחל הנאשם הינו גורם משמעותי שיכול לסייע בהפחתת רמת הסיכון להישנות התנהגות פוגענית בעתיד.

לאור האמור לעיל, נכונותו של הנאשם להמשיך בהליך הטיפולי ובהתבסס על הערכת גורמי הטיפול בקהילה, המליץ שירות המבחן על הטלת צו מבחן למשך שנה במסגרתו הנאשם ימשיך בתוכנית הטיפול והשירות ישמש כגורם מפקח ומציב גבול. בכפוף לצו המבחן, המליץ שירות המבחן על ענישה שיקומית חינוכית בדמות שעות לתועלת הציבור ועל ענישה מרתיעה בדמות מאסר מותנה.

9. בתסקיר מיום 26.06.24 ציין שירות המבחן כי בדו"ח שהתקבל ביום 25.06.24 מגורמי הטיפול בקהילה נמסר כי סרגיי יוצר קשרים עם דיירי המסגרת, משתף על עצמו, עוזר ונעזר בחבריו למסגרת. סרגיי מצליח לקיים אינטראקציות חברתיות מיטיבות, אך יחד עם זאת, נזהר במתן אמון ובפיתוח חברויות עומק. נראה כי הדבר מותאם לתהליך האישי אותו עובר. עוד צוין כי הנאשם נתפס כדמות חיובית, חמה ובולטת עם רוח של נתינה, ותורם ליצירת תחושה ביתית. לנאשם כריזמה והומור הבאים לידי ביטוי מול דיירי המסגרת, לצד זאת ישנם זמנים בהם הנאשם מוצף וזקוק למרחב אישי שלו. הנאשם לומד לייצר ולכבד את הגבולות של עצמו ולתווך זאת לחבריו באופן מיטיב, לומר להכיר את צרכיו ואת הדפוסים שאינם מיטיבים עמו גם במרחב החברתי, לומד להכיל את הרגעים המורכבים יותר, החל עבודה על שינוי דפוסים מזיקים והחל בפיתוח עוגנים שיעזרו לו בזמנים אלו. הנאשם נמצא בקשר זוגי והחל בתהליך התמודדות ושיח על נסיבות חייו. מצד שני, התהליך הנו מורכב ודורש זמן, נחישות ואומץ, והשהייה במסגרת בטוחה ובקשר טיפולי מסייעת לו לגעת בתכנים אלו באופן הדרגתי. תוכנית הטיפול של הנאשם כוללת טיפול קבוצתי, שיחות פרטניות וקבוצות N.A.

בשיחה שקיים שירות המבחן עם הנאשם שיתף במצבו באופן כן ופתוח, מסר כי ממשיך בעבודתו בבית העלמין - הרצל המספקת לו תחושת משמעות וסיפוק. להערכת שירות המבחן המסגרת התעסוקתית בה משולב והטיפול בקהילה תורמים באופן משמעותי לתחושות חיוביות, רווחה נפשית וחוסן נפשי ומסייעים בהפחתת תחושת בדידות, דיכאון וכן שימוש בחומרים כדרך לספק צרכיו האישיים כפי שנהג בעבר. שירות המבחן חזר על הערכתו כי ההליך הטיפולי - שיקומי המתמקד במענה לצרכיו ההתמכרותיים מסייע בהפחתת רמת הסיכון להישנות עבירות בעתיד וכי ההליך המשפטי המתנהל כנגדו מהווה עבורו גורם בעל השפעה מרתיעה, ושב על המלצתו להטלת צו מבחן במשך שנה במסגרתו הנאשם ימשיך בתוכנית הטיפול ושירות המבחן ישמש כגורם מפקח ומציב גבול.

עוד ציין שירות המבחן כי להערכתו, עונש מאסר בעבודות שירות עלול להביא לרגרסיה במצבו ולהשפיע על חיזוק דימויו העצמי ותחושת המסוגלות שחש כיום. כמו כן, עלולה להיות פגיעה בתחום התעסוקתי המהווה עבורו מסגרת יציבה ורבת חשיבות התורמת לתחושת הפרודוקטיביות והמשמעות בחייו ובייחוד בתקופה זו, לאור המצב הביטחוני הנוכחי. הנאשם נעדר הרשעות פליליות קודמות אשר ניכר כי מצליח להסתייע בהליך המשפטי כגורם מדרבן וממנף לתהליך בחינת דפוסי התנהלותו המכשילים ועריכת שינוי בהם. טענות באי כוח הצדדים:

10. המאשימה לא הגישה ראיות לעונש.

11. במסגרת הראיות לעונש הגישה ההגנה דו"ח סוציאלי בעניינו של הנאשם מיום 07.01.24 (נ/1), דו"ח סוציאלי מיום 17.07.24 (נ/2), אישור תיק חדלות פירעון מיום 10.04.24 (נ/3) ותלושי שכר ממקום עבודת הנאשם (נ/4). כמו כן, העיד מטעם הנאשם מר שבתאי פלג המשמש כמדריך בהוסטל בו שוהה הנאשם. מר שבתאי העיד כי הנאשם עשה דרך מדהימה בהליך השיקומי, ער להתמדה שלו ולרצינותו לעשות שינוי. העד הוסיף כי שליחתו לעבודות שירות עלולה להעמיד אותו במצבי סיכון ולא תאפשר לו מבחינה כלכלית לממן את המשך שהותו בקהילה הטיפולית.

12. ב"כ המאשימה טען כי מתחם העונש ההולם לעבירה שביצע הנאשם בנסיבותיה נע בין 3 ל- 6 שנות מאסר, אך לאור ההליך הטיפולי המשמעותי שעבר הנאשם, העדר הרשעות קודמות ולקייחת האחריות, נכונה המאשימה לסטות לקולא ממתחם העונש ההולם ועל כן עתר לתשעה חודשי מאסר בפועל שירוצו בעבודות שירות לצד פיצוי לנפגעות העבירה.

- ב"כ המאשימה הפנה לערכים המוגנים שנפגעו מהעבירה שביצע הנאשם, בכללם שמירת הגוף, כבוד האדם, זכות הקניין ושמירה על הביטחון והסדר הציבורי. לדבריו מידת הפגיעה בערכים המוגנים בענייננו הינה משמעותית וזאת בשים לב לנסיבות הקשורות לביצוע העבירה.
- המאשימה הוסיפה כי חומרת מעשה הנאשם נלמדת, בין היתר, מהעובדה כי הנאשם הצטייד בנשק קר בזמן ביצוע העבירה, הסתיר פניו ונהג בתחום ובתכנון מסוים.
- נטען כי הגם ההליך הטיפולי המבורך שעבר הנאשם, אין בכך כדי למחוק את העבירה שבוצעה והאינטרס הציבורי והפגיעה במתלוננות מחייבים ענישה מוחשית בדמות מאסר בעבודות שירות.
- המאשימה הוסיפה כי בשל הנתונים שהוצגו על ידי ההגנה בנוגע למצבו הכלכלי של הנאשם אין היא עותרת לקנס.
13. ב"כ הנאשם טענה כי מתחם העונש ההולם לעבירה שביצע הנאשם בנסיבותיה נע בין 10 ל- 30 חודשי מאסר, אך ביקשה לסטות לקולא מהמתחם, לאמץ את המלצות שירות המבחן משיקולי שיקום ולגזור על הנאשם עבודות של"צ.
- הסניגורית הפנתה לתסקירי שירות המבחן והדגישה את התהליך השיקומי הארוך והמשמעותי שעבר הנאשם שנמשך למעלה משנתיים. לדבריה הטלת עבודות שירות תפגע באופן ממשי בסיכויי השיקום של הנאשם, שכן גם להערכת שירות המבחן הדבר עלול להביא לרגרסיה במצבו, ישפיע על מצבו הנפשי, יפגע בו בתחום התעסוקתי וייתרו ללא אפשרות להמשיך לממן את ההליך הטיפולי בהוסטל ולשלם חובותיו. כמו כן בקשה ההגנה להתחשב בתקופת מעצרו של הנאשם מאחורי סורג ובריח טרם החל בהליך השיקומי.
- באשר לנסיבות הקשורות בביצוע העבירה, נטען כי מדובר באירוע שנמשך כ- 18 שניות בלבד, עובדות כתב האישום אינן מלמדות על תחום מיוחד והסכום שנשדד היה נמוך, ₪ 1,450 בלבד.
- לעניין רכיב הפיצוי, עתרה ב"כ הנאשם להתחשב ביכולתו הכלכלית של הנאשם ולהטיל עליו פיצוי מתון שיוכל לעמוד בו. בהקשר זה הוסיפה כי לא נגרם נזק פיסי לנפגעות העבירה.
- הסניגורית המלומדת הגישה אסופת פסיקה התומכת בטענותיה לעניין מתחם העונש ההולם (נ/5), לעניין ענישה שיקומית וחריגה ממתחם הענישה משיקולי שיקום (נ/6) ולעניין גובה הפיצוי (נ/7).
14. הנאשם אמר כי הוא מתחרט על מה שעשה, ולשאלת בית המשפט השיב כי הוא נקי כבר שנתיים, שישה חודשים ו- 28 ימים. לדבריו לא זוכר שב- 15 שנים האחרונות היה פיכח כפי שהוא פיכח היום וכי הוא עושה את השינוי בחייו לטובתו. בעבר גר ברחוב, לא זכה לבית מסודר ומעולם לא היה עצמאי.
- הנאשם הוסיף כי הוא עובד בהרצל במחלקת אזכרות של חללי צה"ל מזה כשנה וחודש, 5 או 6 ימים בשבוע, חופר קברים בבית העלמין ומשתכר כ- 4,700 ₪ בחודש. לדבריו מתגורר כיום בהוסטל בית שושן ומבקש להמשיך לגור שם מאחר והוא חש שאינו חזק עדיין כדי לצאת לחיים עצמאיים ובהוסטל זוכה לתמיכה.
- הנאשם אמר כי החל בהליך של טיפול בחובותיו העומדים על סך של כ- 180,000 ₪, משלם במסגרת תיק חדל"פ 400 ₪ בחודש ובהמשך עתיד לשלם 900 ₪ בחודש ומקווה לקבל הפטר בהמשך.
- לשאלת בית המשפט השיב הנאשם כי הוא מסכים לעמוד בפיקוח צו מבחן ולשתף פעולה עם עמו.
- דין והכרעה:
15. הנאשם הורשע בעבירת שוד לאחר ששדד כ- 1,450 ₪ משתי עובדות בתחנת דלק תוך שהוא נעזר בחפץ חד.
16. בהתאם לסעיף 40 ב לחוק העונשין, עקרון ההלימה הינו העיקרון המנחה בענישה, ויש לבחון קיומו של יחס הולם בין חומרת מעשה העבירה, בנסיבותיה ובמידת אשמתו של הנאשם ובין העונש המוטל עליה. העונש צריך לעמוד בהלימה הן למעשה והן לעושה.
- קביעת מתחם העונש ההולם
17. הגם שב"כ הצדדים עותרים במשותף לחרוג לקולא, אם כי במידה שונה, ממתחם העונש ההולם, אדרש לו תחילה.
- לצורך קביעת מתחם העונש ההולם בהתאם לסעיף 40 ג לחוק העונשין, אדרש לערכים החברתיים שנפגעו מהעבירה ומידת הפגיעה בהם, מדיניות הענישה הנוהגת והנסיבות הקשורות בביצוע העבירה.
- הערכים החברתיים

18. בביצוע עבירת השוד בנסיבותיה פגע הנאשם בצורה משמעותית בערכים המוגנים של ביטחון הציבור והגנה על כבודו, קניינו ושלמות גופו של האדם. כמו כן פגע הנאשם בתחושת הביטחון האישי. כפי שקבע כב' השופט רובינשטיין בע"פ 8660/10 פלוני נ' מדינת ישראל (17.5.11), עבירת השוד מאגדת בקרבה את הפן האלים עם הפן הרכושי, ויש בה איום מובנה לגופו, לכבודו, לקניינו של הקורבן, ולזכויותיו החוקתיות הבסיסיות.

ראה גם דברי כבוד השופטת ע' ברון בע"פ 1233/15 מאג'ד נ' מדינת ישראל (19.1.16):
"מטבע הדברים, במעשי השוד טמונה חומרה יתרה. עבירה זו כורכת בתוכה איום ממשי על הסדר החברתי, היא מערערת את הביטחון האישי בקרב הציבור בכללותו, ופוגעת בשלומם ובשלוותם של הקורבנות... בהיותה עבירה "קלה לביצוע" שכמעט אינה דורשת תכנון מקדים, טמון בה איום המופנה כלפי הכלל, במובן זה שכל אדם, ובפרט אדם הנתפס כחלש ובלתי מוגן - מהווה "מטרה" לפגיעה".

מדיניות הענישה הנוהגת

19. המחוקק נתן את ביטוי לחומרת עבירת השוד עת קבע לצדה עונש מרבי משמעותי וממושך של 14 שנות מאסר. בית המשפט העליון התייחס לחומרת עבירת השוד ולענישה ההולמת בע"פ 7537/16 מזרחי נ' מדינת ישראל (30.1.17):

"אף העבירה שביצע המערער אינה ברף חומרה גבוה מבין עבירות השוד, מעשיו מחייבים ענישה הולמת, שיהא בה כדי לשדר מסר עונשי שירתיע את העבריינים הפוטנציאליים מפני ביצוען, ושיהא בה כדי לבטא את שאט נפשו של הציבור מעבירות מעין אלו. זאת בפרט, נוכח הקלות שבה ניתן לבצע עבירות מסוג זה, אשר הפכו לנפוצות במחוזותינו בשנים האחרונות".

בע"פ 1702/16 מדינת ישראל נ' שושני (17.05.16):

"המשיב ביצע מעשה חמור, הטומן בחובו פוטנציאל פגיעה רב בערכים המוגנים של הגנה על חיי אדם, שלומו ובטחונו - ובכלל זה הגנה על פקידים העושים את מלאכתם ונותנים שירות לציבור... לפיכך, מתחייבת ענישה הולמת שתביא לידי ביטוי את שאט נפשו של הציבור בעבירות מעין אלה, ואשר יהיה בה כדי לשדר מסר עונשי שירתיע מפני ביצוען... דברים אלו, נכונים ביתר שאת נוכח הקלות שבה ניתן לבצע עבירות מסוג זה - אשר כל שנדרש לביצוען הוא פתק מאיים - כך שאף אם אין לסווגה ברף החומרה הגבוה מבין עבירות השוד, היא מחייבת ענישה מחמירה ומאסר ממושך בפועל".

20. בע"פ 5535/12 כבארי נ' מדינת ישראל (1.5.13) ציין בית המשפט כי:
"... צריך שיתקיים מדרג סביר בין העונשים המושגים בגין עבירות שונות. אין דינה של עבירת רכוש שבביצועה מעורבת אלימות קלה כדינה של עבירת רכוש שבמהלכה מופעלת אלימות קשה כלפי נפגע העבירה".
בחינת מדיניות הענישה הנוהגת מעלה כי מנעד הענישה בעבירה בה הורשע הנאשם רחב ומושפע מפרמטרים שונים בכללם התכנון שקדם לביצוע העבירה והתחכום שבמעשה, זהות קורבן העבירה (גילו ותפקידו), השווי שנשדד, אופי האלימות שננקט, הנזק שנגרם לקורבן העבירה וקיומן של עבירות נלוות.
בזיקה לאמור לעיל, אדרש למדגם של הפסיקה הנוהגת, תוך שאציין כי בהבניית שיקול הדעת, אין הכוונה לעריכת ממוצע סטטיסטי של טווחי הענישה. בענייננו יש לבצע את ההבחנה הנדרשת לקולא ולחומרא.
א. בע"פ 2228/20 אטרש נ' מדינת ישראל (28.6.20) נדחה ערעורו של נאשם אשר הורשע על יסוד הודאתו בעבירה של שוד לפי סעיף 402(א) בצירוף סעיף 29 לחוק העונשין. הנאשם נסע לפנות בוקר ביחד עם שנים אחרים לחנות נוחות בתחנת דלק כשלוחית הזיהוי של הרכב מוסתרת באופן חלקי. האחרים נכנסו לחנות ואיימו על המוכר שניצב מאחורי הדלפק לבל יפר את השקט. לאחר מכן נכנס הנאשם לחנות כששקית גדולה בידיו והחל לרוקן לתוכה ביחד עם אחד האחרים עשרות חפיסות של סיגריות בשווי של כ-7,297 ש"ח, והאחד הנוסף לקח קופת ברזל שהיתה בדלפק ובה 3,534 ₪ והכניסה אל המכונת. בגמר השוד יצאו הנאשם והאחרים מהחנות ונמלטו במהירות מהמקום. ההסדר בין הצדדים כלל הסכמה חלקית לעניין העונש במסגרתה המדינה עתרה ל-24 חודשי מאסר והנאשם טען לעונש באופן חופשי, בית המשפט המחוזי בירושלים (ת"פ 61118-01-19) קבע מתחם עונש הולם הנע בין 20 לבין 40 חודשי מאסר והטיל על הנאשם, בעל עבר פלילי, 20 חודשי מאסר בפועל לצד מאסר מותנה ופיצוי למתלונן.
ב. בע"פ 7537/16 מזרחי נ' מדינת ישראל (30.1.17) הורשע הנאשם על יסוד הודאתו בעבירה של שוד לפי סעיף 402(א) לחוק העונשין. הנאשם הגיע רכוב על אופנוע לסניף בנק, החנה את האופנוע בסמוך לבנק ונכנס לבנק כשהוא לבוש במעיל, חבוש בקסדה, מרכיב משקפיים אטומים ומצויד בשקית. הנאשם התקרב לדלפק ואמר לפקידה "זה שוד, יש לי אקדח, תביאי את הכסף". בתגובה הכניסה הפקידה לשקית סכום של 3,700 ש"ח. הנאשם נטל את השקית ועזב את המקום. בת"פ (מח' מרכז) 16122-01-16 נקבע מתחם עונש הולם הנע בין 12 לבין 42 חודשי מאסר לצד עונשים נלווים. על הנאשם, בעל עבר פלילי שהתיישן, הוטלו 24 חודשי מאסר בפועל לצד מאסרים מותנים, קנס ופיצוי כספי.

ג. בע"פ 3929/15 יצחק נ' מדינת ישראל (2.11.15) נדחה ערעורו של נאשם אשר הורשע על יסוד הודאתו בעבירה של שוד. הנאשם נכנס לסניף בנק והציג לפקידות הבנק פתק "זה שוד! את השטרות או שאוציא אקדח" והפקידה מסרה לו מתוך פחד ₪ 10,780 והנאשם נמלט. בת"פ (מח' חיפה) 59106-01-15 קבע בית המשפט מתחם ענישה הולם הנע בין 12 לבין 36 חודשי מאסר והטיל על הנאשם 22 חודשי מאסר בפועל וכן מאסרים על תנאי.

ד. בע"פ 4125/14 תאופיק נ' מדינת ישראל (6.1.15) התקבל בחלקו ערעורו של נאשם אשר הורשע על יסוד הודאתו בעבירה של ניסיון לבצע שוד לפי סעיף 402(א) בצירוף סעיף 25 לחוק העונשין. הנאשם נכנס לחנות מכולת וביקש לרכוש חפסת סיגריות, מסר למתלונן שטר של 200 ₪ וכשהמתלונן פתח את הקופה כדי להכניס את השטר הוציא הנאשם חפץ מפלסטיק הנחזה להיות אקדח, נופף בו לעבר המתלונן ודרש שימסור לו את הכסף שבקופה. המתלונן סרב לעשות כן ונטל את אקדח הפלסטיק מידי הנאשם והנאשם נאבק בו וניסה לקחת את הקופה. המתלונן אחז בקופה ולא הרפה ממנה והדף את הנאשם עד שזה ברח מהמקום. בית המשפט העליון קבע מתחם ענישה הולם שנע בין שנה לבין שלוש שנות מאסר והקל בעונשו של הנאשם, בעל עבר פלילי ישן, והטיל עליו 24 חודשי מאסר חלף 30 חודשי המאסר שהוטלו עליו בערכאה הדיונית (ת"פ (מח' חיפה) 40900-12-13) ומאסר מותנה שנותר על כנו.

ה. בע"פ 7516/12 פלוני נ' מדינת ישראל (1.8.13) נדחה ערעורו של נאשם אשר הורשע בעבירות של שוד לפי סעיף 402(א) לחוק העונשין. הנאשם נכנס לסניף בנק הדואר כשהוא רעול פנים ובידו תיק ובתוכו מצית בצורת אקדח, הוציא את אקדח הדמה וצעק "זה שוד אף אחד לא לזוז" תוך שהוא מנופף באקדח. הנאשם ניגש לדלפק והורה לפקידה למסור לידיה את הכסף שברשותה. הפקידה השליכה לעברו חלק מהכסף שהיה בקופה אך הנאשם לא הסתפק בכך ודרש כסף נוסף. הנאשם נטל 3,900 ₪ ורק כשנוכח שהקופה ריקה נמלט מהמקום בריצה ואותר זמן קצר לאחר מכן. בית המשפט מחוזי (חיפה) בת"פ 2345-07-12, קבע מתחם ענישה הנע בין 4 לבין 6 שנות מאסר והטיל על הנאשם, קטין במועד ביצוע העבירות ונעדר עבר פלילי, 3 שנות מאסר בפועל ומאסר מותנה. בית המשפט העליון הדגיש הצורך במתן משקל בכורה לשיקולי הגמול וההרתעה כאשר עסקין בקורבנות המהווים טרף קל לשודדים כגון נהגי מוניות, פקידי דואר ועובדי בנקים.

ו. בת"פ (מח' ב"ש) 25359-04-23 מדינת ישראל נ' ליאור רובינוב (29.02.24) הורשע נאשם על יסוד הודאתו בעבירה של שוד לפי סעיף 402(א) לחוק העונשין. הנאשם עצר מונית ברחוב עלה למונית והתיישב במושב האחורי כשהוא מחזיק חפץ כלשהו בשרוול חולצתו. הנאשם ביקש מהמתלונן להסיעו לכתובת בעיר באר שבע והמתלונן הסיעו לשם. כשהגיעו עצר המתלונן את המונית, או אז, הנאשם חנק את המתלונן באמצעות ידו השמאלית והצמיד את החפץ לצווארו, תוך שדרש ממנו לתת לו כסף. המתלונן הכניס את ידו לכיסו, הוציא כ-400 ₪ אמר לנאשם שישאיר לו 200 ₪ וכ-200 ₪ הנוספים נתן לנאשם, והאחרון לקח את הכסף ועזב את המקום בריצה. נקבע מתחם ענישה הנע בין 18 לבין 36 חודשים. על הנאשם בעל עבר פלילי, הוטלו 22 חודשי מאסר בפועל לצד מאסר מותנה ופיצוי.

ז. בת"פ (מח' ב"ש) 45318-10-20 מדינת ישראל נ' אלעמרני (14.2.22) הורשע נאשם על יסוד הודאתו בעבירה של שוד לפי סעיף 402(א) לחוק העונשין. הנאשם הגיע בשעת לילה עם אחר לחנות בבאר שבע, ניגש אל עובד החנות (המתלונן) ודרש ממנו את הכסף שבקופה וחבילות סיגריות, תוך שהאחר מאיים על המתלונן שאם לא יעשה כדברי הנאשם הם יפגעו בו. המתלונן העביר לידי הנאשם סך של 1,682 ₪ וחפיסות של סיגריות. הנאשם העביר חלק מהסכום והסיגריות לאחר ואז הגיעה למקום המשטרה. האחר השליך את השקית עם הסיגריות והשניים ברחו מהמקום. בית המשפט קבע מתחם ענישה הנע בין 18 לבין 36 חודשי מאסר. על הנאשם, צעיר, נעדר עבר פלילי, הוטלו 18 חודשי מאסר בפועל, מאסר מותנה ופיצוי למתלונן ולבעל החנות.

ח. בת"פ (מח' מרכז) 21967-03-20 מדינת ישראל נ' עידן קאשי (27.10.20), הורשע נאשם על יסוד הודאתו בעבירה של שוד לפי סעיף 402(א) לחוק העונשין ובעבירה של הפרת הוראה חוקית. הנאשם עליו הוטלו תנאים מגבילים שכללו מעצר בית לילי, נכנס בשעת ערב לחנות נוחות בתחנת דלק כשהוא חבוש בכובע קפוצ'ון ואוחז בידו חפץ חד, איים על המוכרת שעבדה במקום באמצעות החפץ החד והורה לה להביא לו את הכסף שנמצא בקופה. מפאת האיומים פתחה המתלוננת את הקופה והנאשם אסף כסף בסך כ- 1,500 ₪ שהיה בקופה ונמלט מהמקום. נקבע מתחם ענישה הנע בין 12 לבין 36 חודשי מאסר בפועל. על הנאשם, צעיר בעל עבר פלילי הוטלו 18 חודשי מאסר בפועל והופעל עונש מאסר מותנה בן 3 חודשים במצטבר (סה"כ 21 חודשי מאסר בפועל), לצד מאסרים מותנים ופיצוי.

נסיבות ביצוע העבירה:

21. באשר לנסיבות הקשורות בביצוע העבירה, מצאתי לתן משקל לתכנון ולתחכום המסוימים שקדמו לביצוע העבירה. הנאשם תצפת תחילה על תחנת הדלק וביצע את השוד בעודו עוטה מסכה על פניו ומחזיק חפץ חד בידו.
22. שעת ביצוע העבירה (20:30) מלמדת על תעוזה מצד הנאשם והעדר מורא מהאמונים על אכיפת החוק. העבירה בוצעה כשהנאשם הפנה את החפץ החד כלפי המתלוננת, עובדות תחנת הדלק, ודרש מהן "להוציא את הכסף שיש עליהן". אמנם בענייננו לא הוגש תסקיר נפגעות עבירה, אך ברי שיש ליתן משקל לתחושת הפחד והאימה שמן הסתם אחזו במתלוננות, צעירות ילידות 2000 ו- 2003.
- זאת ועוד, הנאשם לא הסתפק בכסף ששדד מהמתלוננות ושאל אותן האם יש כסף מזומן נוסף בקופה ורק לאחר שנענה בשלילה נמלט מן המקום.
23. חומרה מיוחדת נתתי לעובדה כי עבירת השוד בוצעה כלפי שתי עובדות תחנת דלק השייכות לאוכלוסייה פגיעה במיוחד ולרוב נטולת הגנה. אוכלוסייה זו, נוכח זמינותה והכסף המזומן שלרוב מצוי בחזקתה, הופכת לטרף קל לעבריינים אשר אינם נדרשים לתכנון או תחכום רב לצורך ביצוע שוד.

- כמו כן, נתתי דעתי לעובדה כי השוד בוצע תוך כדי שימוש בכוח פיסי מסוים עת הנאשם דחף את אחת מהמתלוננות. משהנאשם אחז בחפץ חד בשעת השוד ולא היסס להפנותו כלפי המתלוננות, הרי שפוטנציאל הנזק שהיה צפוי להיגרם מביצוע העבירה יכול היה להיות גבוה ואף קטלני.
24. לצד האמור לעיל, נתתי דעתי לסכום הנמוך יחסית שנשדד על ידי הנאשם, כמו גם לעובדה שבסופו של יום לא נגרם למתלוננות נזק פיסי.
25. מכל המקובץ לעיל ולאחר שעיינתי בפסיקה אליה הפנתה ההגנה, הנני קובע כי מתחם העונש ההולם לעבירה שביצע הנאשם בנסיבות ביצועה, נע בין 18 ל- 36 חודשי מאסר, לצד מאסר מותנה, קנס ופיצוי.
- גזירת העונש בגדרי המתחם:
26. בגזירת העונש ההולם לנאשם, יש להתחשב בנסיבות שאינן קשורות בביצוע העבירה. הענישה הנה אינדיבידואלית, ובמסגרתה יש לתן את הדעת לכך כי הנאשם יליד 1993, נעדר עבר פלילי קודם וזוהי לו ההסתבכות הראשונה עם החוק.
- נתתי דעתי לכך שהנאשם היה עצור מאחורי סורג ובריח במשך כ 4.5 חודשים, למעלה משנה שהה בקהילה הטיפולית "בית אור אביבה", ומזה כשנה שוהה בהוסטל בית שושן. מתסקירי שירות המבחן עולה כי הנאשם עבר הליך טיפולי-שיקומי משמעותי ומבקש להמשיכו גם לאחר סיום ההליך המשפטי.
27. כמו כן נתתי דעתי לכך שהאירוע שבענייניו אירע לפני כשנתיים וחצי, במהלך הנאשם לא הסתבך בפלילי, השתלב בתעסוקה ופעל בתקופת ניהול התיק גם להסדרת חובותיו הכספיים.
28. לקולת העונש התחשבתי גם בהודאתו של הנאשם, בחסכון בזמן השיפוט, בלקיחת האחריות ובדברי החרטה שהשמיע תוך שניכר כי דבריו נאמרו בכנות. בהתאם לאמור בתסקיר הנאשם מגלה אמפתיה כלפי נפגעות העבירה.
29. לצד האמור, במסגרת שיקולי ענישה בתוך מתחם הענישה יש ליתן את הדעת גם לשיקולי הרתעת הרבים. האלימות הפושה בחברה והפוגעת בתחושת הביטחון האישי מחייבת את בתי המשפט בהחמרת הענישה במטרה כי זו תוביל גם להרתעת הרבים.
30. לאור האמור, ואלמלא מצאתי לחרוג לקולא ממתחם העונש ההולם כפי שיפורט בהמשך, היה נכון לגזור על הנאשם 18 חודשי מאסר בפועל (בניכוי ימי מעצרו) לצד ענישה נלווית.
- חריגה לקולא ממתחם העונש ההולם משיקולי שיקום:
31. כידוע, סעיף 40ד(א) לחוק העונשין מקנה לבית המשפט את שיקול הדעת לחרוג מטה ממתחם העונש ההולם אם מצא "כי הנאשם השתקם או כי יש סיכוי של ממש שישתקם".
- עסקינן בסמכות שבשיקול הדעת, ועל בית המשפט ליישמה בזירות הן מהטעם כי שיקולי שיקום מהווים חריג לכלל העומד ביסוד תיקון 113 לחוק העונשין - עקרון ההלימה, והן מהטעם שחלק מהשיקולים הרלוונטיים להליך השיקום מובאים ברגיל בחשבון במסגרת קביעת העונש בתוך המתחם. ראה לעניין זה ע"פ 6673/17 אליזבת קרנדל נ' מדינת ישראל (18.4.18) (להלן: "פסק דין קרנדל").
- בהקשר לשיקול דעתו של היושב בדן לחרוג לקולא ממתחם העונש ההולם ראה גם דברי ביהמ"ש בע"פ 7757/21 מרזוקי נ' מדינת ישראל, 24.05.2022:
- "כפי שעולה בבירור מהוראות החוק, לא בכל מקרה שבו תהליך טיפולי מתקדם בכיוון חיובי, יש להפעיל את הסמכות הקבועה בסעיף 40 ד לחוק העונשין, שאחרת בא החרג ומרוקן את הכלל מתוכן".
32. שירות המבחן המליץ בענייניו על הטלת צו של"צ לצד צו מבחן, מאסר מותנה ופיצוי לנפגעות העבירה. כידוע בית המשפט אינו חייב לקבל את המלצת שירות המבחן, ולעניין זה ראה דברי בית המשפט העליון בע"פ 4910/16 אבני נ' מדינת ישראל (5.4.17):
- "המלצתו של שירות המבחן, אף שהיא נושאת משקל נכבד לצורך קביעת העונש, כשמה כן היא - המלצה, והפוסק האחרון בית המשפט אשר רשאי לאמץ או לדחות את המלצת התסקיר ולהביא במניין גם שיקולי ענישה אחרים".
33. לאחר ששמעתי את טענות הצדדים אשר תומכות, אם כי במידה שונה, בחריגה לקולא ממתחם העונש ההולם, מצאתי כי יהא נכון לחרוג לקולא ממתחם העונש ההולם וכי עניינו של הנאשם נמנה על אותם חריגים בהם נוטה הכף לכיוון הפן השיקומי.
- הנאשם עבר הליך טיפולי משמעותי, ארוך ואינטנסיבי בקהילת "בית אור אביבה" ובהוסטל בית שושן, מבקש להמשיכו גם לאחר סיום ההליך המשפטי והשתלב בהצלחה בתעסוקה.

את העבירה ביצע הנאשם על רקע צריכת חומרים ממכרים, ויש להאמין כי בעקבות ההליך הטיפולי המשמעותי והיותו נקי מזה תקופה ממושכת (ראה לעניין זה דבריו במסגרת דיון הטיעונים לעונש - עמ' 44 שורה 4 לפרוטוקול מיום 27.10.24) קיבל כלים מתאימים למניעת הישנות ביצוע עבירות דומות בעתיד. הנאשם נעדר עבר פלילי וזוהי לו הסתבכותו הראשונה בפלילים. גם בתקופה שלאחר ביצוע העבירה ובמשך כשנתיים וחצי לא הסתבך בפלילים.

כאמור, הנאשם הביע חרטה כנה על מעשיו וכמפורט בתסקירי שירות המבחן גילה אמפתיה כלפי נפגעות העבירה. כעולה מנ/3 וכחלק מהליך שיקומו פעל הנאשם להסדרת חובותיו במסגרת תיק חדל"פ ומצפה לקבלת הפטר. יתרה מזו, במכתב שכתב מנהל העבודה של הנאשם מיום 08.01.24 (צורף כחלק מנ/1) צוין כי הנאשם עובד באחזקה בבית העלמין הצבאי בהר הרצל מזה כשנה ואף מונה כראש צוות תוך שמגלה יחסי אנוש מצוינים, מקובל בחברת צוות העובדים, חרוץ ויוזם.

כמו כן נתתי דעתי לעובדה כי הנאשם שירת שירות צבאי כלוחם בשריון ודומה כי בימים בהם אנו נמצאים, מלחמת חרבות ברזל, יש ליתן ביטוי להערכתו של בית המשפט לעובדה זו. 34. הגם שקיבלתי את עמדת הצדדים לחרוג לקולא ממתחם העונש ההולם, התלבטתי לא מעט במידת הסטייה מהמתחם.

מן העבר האחד עומדת העובדה שהנאשם נקי משימוש בחומרים ממכרים מזה תקופה לא מבוטלת וצועד בבטחה ולאורך זמן במעלה הדרך הטיפולית-שיקומית. מן העבר האחר ניצבת חומרת העבירה בנסיבותיה, האינטרס הציבורי והעובדה שגם בחלוף הליך שיקומי ארוך עדיין נמצא הנאשם בעיצומו, ובהתאם לתסקירי שירות מבחן נותרה אצל הנאשם מסוכנות לחזרה להתנהגות עוברת חוק בהעדר גורמי הטיפול והפיקוח.

לאמור לעיל יש להוסיף את עמדת שירות המבחן כי עונש מאסר בעבודות שירות עלול להביא לרגרסיה במצבו של הנאשם, לפגוע בתעסוקתו וחלילה לקטוע את ההליך השיקומי שעבר עד כה.

35. לאחר ששמעתי טענות הצדדים, עיינתי בראיות לעונש שהגישה ההגנה ואיזנתי בין השיקולים השונים, ובכללם ההליך השיקומי ותקופת מעצרו מאחורי סורג ובריח, מצאתי לגזור על הנאשם ארבעה חודשי מאסר בפועל שירוצו בעבודות שירות.

אכן צודק ב"כ המאשימה בטיעוניה כי העבירה שביצע הנאשם חמורה ומשכך אין להקל ראש בעיקרון ההלימה ובאינטרס הציבורי, וככלל ראוי היה להשית על הנאשם עונש מאסר מאחורי סורג ובריח. כמו כן צודקת המאשימה כי הליך טיפולי-שיקומי אינו "מוחק" או "מעלים" את העבירה שבוצעה, ועל בית המשפט להפעיל שיקול דעתו תוך ראייה רחבה ובאיזון בין האינטרס הציבורי לבין האינטרס של הנאשם.

דומה כי יש בתקופת המאסר הקצרה במיוחד שתרוצה בעבודות שירות, לצד צו פיקוח, כדי לאפשר לנאשם להמשיך בהליך הטיפולי וזאת תוך מתן ביטוי גם לאינטרס הציבורי.

בשים לב לשביעת רצון מעסיקו של הנאשם, יש להניח כי בחלוף תקופת עבודות השירות הקצרה לא יתקשה הנאשם לשוב לעבודתו. כמו כן, סבורי כי אין במספר נמוך של חודשי עבודות שירות כדי למנוע מהנאשם מבחינה כלכלית, אף בהעדר עורף משפחתי, להמשיך ולהתגורר בהוסטל בו הוא נמצא כיום. בהקשר לאמור, עתירת ההגנה, כמו גם המלצת שירות המבחן, להסתפק בשל"צ ובצו פיקוח אינה נותנת ביטוי מספק לחומרת העבירה וליתר שיקולי הענישה.

ולעניין האמור, ראה גם דברי ביהמ"ש בע"פ 8092/04 חביב נ' מדינת ישראל (10.9.06):

"ראשית, מבחינת האינטרס הציבורי בהגנה על שלום הציבור וביטחון, שיקומו של עבריין מועד תורם לקיומה של ציפייה כי לא יחזור לעולם הפשע. ציפייה זו מקדמת את טובת הציבור ומתיישבת עם אינטרס חברתי רחב. שנית, מבחינת העבריין השיקום המוצלח פותח בפניו אופקי-חיים חדשים, ולראשונה עולה תקווה כי יוכל לפנות לדרך חיים בונה, שבה יוכל להשתלב באורח חיים יציב וקונסטרוקטיבי... בנסיבות האמורות, הצורך לשמר את אוצרות שיקומו של המערער בשל מגוון ההיבטים האמורים עשוי להכריע אף את שיקולי הענישה המסורתיים- הגמול וההרתעה; עם זאת, בכל מקרה, יש לשלב את השיקולים הנוגדים בענישה לנוסחה מאוזנת ומידתית שתייחס את המשקל היחסי הראוי למיגוון השיקולים וההיבטים מבחינת אינטרס הציבור ואינטרס הפרט כאחד". (ההדגשה לא במקור-א.ג.).

36. משהמאשימה לא עתרה להטיל על הנאשם קנס משיקולי שיקום, לא אדרש לרכיב עונשי זה, אך אחייבו בפיצוי לטובת נפגעות העבירה.

37. אשר על כן, ולאור האמור לעיל, אני גוזר על הנאשם את העונשים הבאים:

א. 4 חודשי מאסר שירוצו בדרך של עבודות שירות במפעל חיים בירושלים, ברחוב הצבי 11 בירושלים.

הנאשם יתייצב ביום 12.12.24 בשעה 08:00 במשרדי הממונה על עבודות השירות: יחידת ברכאי-עבודות שירות, שלוחה דרום סמוך לכלא באר שבע לצורך קליטה והצבה. הובהר לנאשם כי במסגרת עבודות השירות ובהתאם לחוות דעת הממונה, יועסק 5 ימים בשבוע, על פי טווח השעות המתאפשר בחוק העונשין, וכי ייתכנו שינויים במקום העבודה ובשעות העבודה והכל בהתאם להנחיות הממונה על עבודות השירות.

מובהרת לנאשם המשמעות של אי עמידה בעבודות השירות אשר יכול ותביא להפסקת העונש בדרך של עבודות שירות ונשיאת יתרת העונש מאחורי סורג ובריח.

ב. ניתן בזאת צו מבחן למשך 12 חודשים מהיום.

בתקופת צו המבחן הנאשם ישתף פעולה עם שירות המבחן ויפעל על פי הנחיותיו הטיפוליות, ובמהלך תקופת עבודות השירות (4 חודשים) ימשיך בהליך הטיפול בהוסטל "בית שושן".

מובהר לנאשם כי אם לא יציית לצו המבחן, ניתן יהא לחזור ולדון מחדש בעונשו.

ג. 8 חודשי מאסר על תנאי למשך 3 שנים מהיום, שלא יעבור עבירת אלימות או רכוש מסוג פשע.

ד. פיצוי לנפגעות העבירה, ע.ת.1 ו- ע.ת.2, על סך 1,000 ש"ח לכל אחת מהן. הפיצוי ישולם לא יאוחר מיום 01.07.25.

לידיעת הנאשם, ניתן יהיה לשלם את הפיצוי לחשבון המרכז לגביית קנסות, אגרות והוצאות ברשות האכיפה והגבייה באחת מהדרכים הבאות:

· בכרטיס אשראי - באתר המקוון של רשות האכיפה והגבייה, www.eca.gov.il

· מוקד שירות טלפוני בשרות עצמי (מרכז גבייה) - בטלפון 35592* או בטלפון *****-***

· במזומן בכל סניף של בנק הדואר - בהצגת תעודת זהות בלבד (אין צורך בשוברי תשלום).

זכות ערעור תוך 45 ימים לבית המשפט העליון.

המזכירות תמציא החלטתי לממונה על עבודות השירות ולשירות המבחן.

ניתן היום, כ"ד חשוון תשפ"ה, 25 נובמבר 2024, במעמד הצדדים.